

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΓΑΜΗΛΙΟΝ.

Δεῦρο μοι ἔνεπε Μῶσα Γαμήλια ἀγλαὰ κάρτα
 κεδνά τ' Ἰωάννη φιλομῶσω Ἀποσολίδω·
 ὡς κατὰ κόσμον ῥέξεν εἶον Γάμον ἡμερόεντα,
 ὡς δὲ φίλοισιν ἔτευξ' ἀβρὰν δαίτ' εἰλαπίνην τε,
 πάντα τ' εὖ ὡς ἤνυσεν ἐπισαμένῃς πρᾶπίδεσσι.
 τῷ Πατρὶ Αἰτωλῶν ἀλιγεΐτων ἔπλετο γαῖα,
 Σμύρνα δ' ἐπερίδεσσι πύκα ξυνδρέψατο μῶσης
 ἠΐθεον τελέθοντα φυὴν εὖν, αὐτὰρ ἔπειτα
 Κοζάνη μιν ἔχεσκε Καθηγητὴν νεολαίας.

- 10 Ἐνὶ δ' ἄρ' ὄγ' ἦν παράκοιτιν ὄφρ' ἦγετο δὴν ἔρατεινὴν,
 θυμὸν λαινόμενος κάρτ' ἀμφὶ γάμοισιν εἴοισι,
 μιλιχίοις ἐπέεσσι συναγρομένοισι μετήνδα
 κήροις, ὅσσοι εἴς ἱερῆς τόφρ' ἔκλυον αὐδῆς,
 χαίρετε ἠΐθεοι μωσάων ἔξοχ' ἔρασαι,
 πάτρης δ' ὑμετέρης ἐνὶ ἄδει ἔρνεσιν ἴσοι·
 σὺν δὲ φίλοι μῶσαι τάς γ' ἐκπάγλως τ' ἐφίλασα
 τίσα τέ γ' αἰὲν· ἐμὴν δὲ τὰ Κύπριδος ἔργα μελήσει,
 εἰσόκεν ἡμερόεντος ἔη μευ τέρμα γάμοιο.
 αἶψα δὲ παιδείης τε μνάσομαι ἢ δέ τε μωπῶν,
 20 ὕμμαι τ' ἐκπαιδεύσω ἐς ὕστατον ἔξοχ' ἄριστα
 παιδείης γένε' ὅσσα τ' ἔασσι καὶ εἶδεα πάντα·
 δὴ γὰρ ἔμοι γε πέπρωτ' ἐνὶ Κοζάνῃ βιοτῆσαι